

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอาชีวอนามัย
และความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

Factors Associated with Perception and Attitude Towards Bachelor of Science
Program in Occupational Health and Safety in High - School Students in
Bangplee District, Samutprakae Province

ศักดิ์ณรงค์ ไชยฤกษ์*, พณิตศา ขบา, มุอำหมัดอาพันธ์ อีแต, ปุญชรสมิ์ ไกรเทพ,
ณัฐกานต์ จันสมดี, ธนพร จันทราช, สุธัญญา โกษาทอง,
อุมารินทร์ พูลพานิชอุบลมัย, เสาวลักษณ์ ลักษณะมีจรัลกุล
คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

*E-mail: saovalug.hcu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สุ่มตัวอย่างจำนวน 255 คน โดยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลประกอบด้วยแบบวัดการรับรู้และทัศนคติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 , 0.88 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและโคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 171 คน อายุเฉลี่ย 17.67 (Min=16 , Max=19) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.15 (Min=1.74, Max=3.99) มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร้อยละ 42.75 แหล่งข้อมูลที่รับรู้ส่วนใหญ่จากเว็บไซต์และรุ่นพี่ รับรู้จากการประชาสัมพันธ์ของครูแนะแนว ร้อยละ 20.39 นักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 49.71 และมีทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง ร้อยละ 58.04 การหาความสัมพันธ์พบว่าปัจจัยด้านเพศ โรงเรียนที่กำลังศึกษา บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และการแนะนำของครูแนะแนวมีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.017, <0.001, <0.001, 0.005, <0.001 ตามลำดับ) โรงเรียนที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = <0.001, 0.041, 0.028 ตามลำดับ) และระดับการรับรู้มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.015)

คำสำคัญ: การรับรู้ ทัศนคติ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

Abstract

The objectives of this research were to analyze factors associated with perception and attitude towards Bachelor of Science Program in Occupational Health and Safety in

Mathayomsuksa six students, Bangplee District, Samutprakan Province. Totally, 255 participants were randomly selected from high-school students in Bangplee District, Samutprakan Province using multi-stage sampling technique. All participants were collected using a structured questionnaire consisting of socio-demographic characteristics, perception and attitude with the reliability of 0.93 and 0.88 respectively. Results showed that 171 participants were female, mean age was 17.67 years (Min = 16, Max = 19 years), and mean GPA was 3.15 (Min = 1.74, Max = 3.99). About 42.75% received the information from Huachiew Chalermprakiet University. For other sources of information, 20.39% received the information from school guidance counselors. Approximately 49.71% had low level of perception and 58.04% had moderate level of attitude towards Bachelor of Science Program in Occupational Health and Safety. Factors significantly associated with perception level were sex, schools, members of the family, cousin or people who work as safety officer, Huachiew Chalermprakiet University 's information and school guidance counselor, $p = 0.017$, <0.001 , <0.001 , 0.005 , and <0.001 respectively. The schools, education of parents and Huachiew Chalermprakiet University's information were significantly associated with attitude level, p -value <0.001 , 0.041 and 0.028 , respectively. Additionally, the perception level was significantly associated with the attitude level of Bachelor of Science Program in Occupational Health and Safety, p -value = 0.015 .

Keywords: Perception, Attitude, Bachelor of Science Program in Occupational Health and Safety

บทนำ

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากอยู่ในอันดับต้นๆของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ.2557 มีจำนวนโรงงาน 8,439 แห่ง(สำนักงานสถิติแห่งชาติ,2557) การมีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากในพื้นที่ส่งผลให้ การจ้างงานและต้องจ้างเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ ตามที่กฎหมายระบุไว้ (ราชกิจจานุเบกษา,2549) คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้เปิดดำเนินการผลิตเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพโดยใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในการจัดการเรียนการสอนมาแล้วเป็นเวลา 20 ปี (เอกสารหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย, 2539) และพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดสมุทรปราการยังมีการรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรนี้น้อย จากการสำรวจการรับรู้เบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเพิ่งผ่านการเป็นนักเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและก่อนที่จะตัดสินใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 61 คน ซึ่งมาจากจังหวัดต่างๆทั่วประเทศ มีผู้ที่ไม่เคยรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาก่อนมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 และมีผู้ที่รับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาก่อน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 (สำรวจเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2559) ผู้วิจัยจึงสำรวจการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 5 แห่ง จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 102 คน พบว่ามีผู้ที่ไม่รับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาก่อนมีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90 และมีผู้ที่รับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มาก่อนมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 (สำรวจเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2559) ผลการสำรวจข้างต้นของศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและ

ความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทำให้ทราบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ในสถานศึกษา เขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้และระดับทัศนคติต่อหลักสูตรและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 6 ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สมมุติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้และระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. ระดับการรับรู้มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา อาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ในสถานศึกษาเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 755 คน คำนวณจำนวนตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayle W. Morgan, อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่าง 255 คน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 ส่วนคือ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) ข้อมูลทางด้านสังคม 3) ข้อมูลทางการประชาสัมพันธ์ 4) การรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 5) ทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แบบสอบถามในส่วนที่ 4 และ 5 มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม (index of item-objective congruence; IOC) สูงกว่า 0.50 ทุกข้อ และมีความความเที่ยงเท่ากับ 0.93 และ 0.88 ตามลำดับ

วิธีการวัดและแปลความหมาย การวัดการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติใช้แบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ ให้คะแนนโดยหากตอบ "รับรู้" ให้ 1 คะแนน ตอบ "ไม่รับรู้" หรือ "ไม่แน่ใจ" ให้ 0 คะแนน คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบ่งคะแนน ออกเป็น 3 ระดับ ความกว้างของอันตรภาคชั้นเท่ากับ 7 มีการแบ่งช่วงคะแนนและแปลผล ดังนี้

0 - 6 คะแนน หมายถึง การรับรู้ต่ำ

7 - 13 คะแนน หมายถึง การรับรู้ปานกลาง

14 - 20 คะแนน หมายถึง การรับรู้มาก

การวัดระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ใช้แบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเชิงบวก 10 ข้อ คำถามเชิงลบ 10 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งตามคำถามเชิงบวก และคำถามเชิงลบ

คำตอบ	คะแนนจากคำถามเชิงบวก	คะแนนจากคำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลคะแนนทัศนคติ คัดจากคะแนนสูงสุด 100 คะแนน คะแนนต่ำสุด 20 แบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับความกว้างของอันตรภาคชั้นเท่ากับ 27 มีการแบ่งช่วงคะแนนและแปลผลดังนี้

20 - 46 คะแนน หมายถึง ทัศนคติเชิงลบ

47 - 73 คะแนน หมายถึง ทัศนคติเป็นกลาง

74 - 100 คะแนน หมายถึง ทัศนคติเชิงบวก

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยการทดสอบไคสแควร์ (chi square)

ผลการศึกษา

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** นักเรียน ร้อยละ 67.06 เป็นเพศหญิงมีอายุเฉลี่ยเท่ากับระหว่าง 17.67 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 (Min=1.74, Max=3.99)

2. **ปัจจัยทางสังคม** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้องหรือคนรู้จักที่เคยศึกษาหรือกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร้อยละ 20.39 มีบุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเจ้าของที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (จบ.วิชาชีพ) ร้อยละ 13.73 มีบุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องหรือคนรู้จักที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ร้อยละ 34.12 อาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 35.29 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 25.49 รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 35.69

3. **ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์** กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้การสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร้อยละ 35.29 มีการรับรู้จากการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร้อยละ 42.75 โดยรับรู้จากเว็บไซต์ ร้อยละ 56.88 รับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจาก

แหล่งข้อมูลส่วนบุคคล ร้อยละ 55.29 จากรุ่นที่ ร้อยละ 54.60 มีการรับรู้จากประชาสัมพันธ์ของครูแนะแนว ร้อยละ 20.39

4. **ระดับการรับรู้**หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในระดับการรับรู้ร้อยละ 49.41 (ดังแสดงในตารางที่ 1)

5. **ระดับทัศนคติ**ต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในระดับทัศนคติปานกลางร้อยละ 58.04 (ดังแสดงในตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (n=255)

ระดับการรับรู้	จำนวน	ร้อยละ
รับรู้น้อย	126	49.41
รับรู้ปานกลาง	90	35.29
รับรู้มาก	39	15.30
$\bar{x} \pm S.D. (Min-Max)=7.24 \pm 0.38(0-20)$		

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (n=255)

ระดับทัศนคติ	จำนวน (n=255)	ร้อยละ
ทัศนคติทางลบ	32	12.55
ทัศนคติปานกลาง	148	58.04
ทัศนคติทางบวก	75	29.41
$\bar{x} \pm S.D. (Min-Max)=65.91 \pm 0.92(20-96)$		

6. **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ** พบว่าปัจจัยด้านเพศโรงเรียนที่กำลังศึกษา (ดังแสดงในตารางที่ 3) บุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ (ดังแสดงในตารางที่ 4) การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และการแนะนำของครูแนะแนว (ดังแสดงในตารางที่ 5) มีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.017, <0.001, <0.001, 0.005, <0.001 ตามลำดับ)

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	p-value
1. เพศ	8.171	2	0.017*
2. อายุ	2.693	2	0.260
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.447	4	0.486
4. โรงเรียนที่กำลังศึกษา	31.152	8	< 0.001*

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยทางสังคม	χ^2	df	p-value
1.บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักเคยศึกษาหรือกำลังศึกษา ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	3.067	2	0.216
2. บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักเป็นเจ้าของหน้าที่ความ ปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ	27.293	2	< 0.001*
3.บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรม	0.871	2	0.647
4.อาชีพของผู้ปกครอง	5.161	6	0.523
5.ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	6.616	4	0.158
6.รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	1.371	2	0.504

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	χ^2	df	p-value
1. การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	10.452	2	0.005*
2. การแนะนำของครูประจำวิชาแนะแนว	16.043	2	< 0.001*

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

7. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์กับระดับทัศนคติ
ต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
พบว่าโรงเรียนที่กำลังศึกษา (ดังแสดงในตารางที่ 6) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง (ดังแสดงในตารางที่ 7) การ
ประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (ดังแสดงในตารางที่ 8) มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติ
ต่อหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = <0.001, 0.041, 0.028 ตามลำดับ)

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	p-value
1. เพศ	2.030	2	0.362
2.อายุ	1.901	2	0.387
3.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	7.528	4	0.110
4.โรงเรียนที่กำลังศึกษา	55.337	8	< 0.001*

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยทางสังคม	χ^2	df	p-value
1.บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักเคยศึกษาหรือกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	1.641	2	0.440
2. บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักเป็นเจ้าของที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ	2.214	2	0.331
3.บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จักทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม	0.135	2	0.935
4.อาชีพของผู้ปกครอง	4.198	6	0.650
5.ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	9.954	4	0.041*
6.รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง	2.327	2	0.312

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชาสัมพันธ์กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์	χ^2	df	p-value
1. การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	7.167	2	0.028*
2. การแนะนำของครูประจำวิชาแนะแนว	4.910	2	0.086

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

8. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังแสดงในตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ระดับการรับรู้	ระดับทัศนคติ				χ^2	df	p-value
	ทางลบ	ปานกลาง	ทางบวก	รวม			
น้อย	14	86	26	126	12.320	4	0.015*
ปานกลาง	11	45	34	90			
มาก	7	17	15	39			
รวม	32	148	75	255			

*หมายความว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

อภิปรายผล

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีว อนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีว อนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อาจเนื่องจาก ข้อมูลด้านการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติของเพศหญิงตอบว่ารับรู้มากคิดเป็น ร้อยละ 67.06 ส่งผลให้การทดสอบสมมติฐานมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริรัตน์ อมรประเสริฐชัย (2555) ได้กล่าวว่า เพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีที่เกิดจากการรับข่าวสารนั้นด้วยและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยพร บุญรำไพและคณะ (2554) ได้ทำการศึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเองและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา สาขาการจัดการโรงพยาบาลคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการรับรู้ ทักษะ ทักษะ ความสนใจและการแสดงพฤติกรรม

2. ปัจจัยส่วนบุคคลด้านโรงเรียนที่กำลังศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กล่าวคือสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน การจัดบริการต่างๆจากโรงเรียนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา ของโรงเรียนที่มีคุณภาพที่แตกต่าง ส่งผลทำให้คุณภาพของนักเรียนเกิดความแตกต่างโรงเรียนที่ทำการศึกษา 5 แห่งมีความแตกต่างกันทั้งด้านขนาดของโรงเรียน จำนวนนักเรียนและความนิยมเข้าศึกษาซึ่งสะท้อนคุณภาพของโรงเรียนที่อาจส่งผลทำให้ปัจจัยด้านโรงเรียนที่ศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภพ สอนดี (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีของคณะวิทยาศาสตร์ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน มีผลในการรับรู้และตัดสินใจศึกษาต่อในระดับชั้นปริญญาตรีของคณะวิทยาศาสตร์ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีว อนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า บุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเป็นเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทั้งนี้อาชีพเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับวิชาชีพเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี มีความก้าวหน้าในสายงาน มีกฎหมายกำหนดให้มีการจ้างงานในโรงงานอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน สำเร็จการศึกษาแล้วได้งานทำอย่างรวดเร็ว บุคคลในสายงานอุตสาหกรรมจะรู้จักอาชีพนี้และทราบว่าต้องเรียนหลักสูตรด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และบอกเล่ากับบุคคลในครอบครัวหรือผู้อื่น ส่งผลให้ปัจจัยนี้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สอดคล้องกับการศึกษาของศรันย์ จันทรศรี(2557) ที่กล่าวไว้ว่าครอบครัวเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้สึกนึกคิด การรับข่าวสาร การตัดสินใจ การมองโลก การมองตนเอง นอกจากบุคคลจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของครอบครัวแล้ว ตัวบุคคลก็มีอิทธิพลต่อครอบครัวด้วยในขณะเดียวกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักวิจัยและพัฒนา (2557) ที่ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายวิชาชีพ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดคือมีรุ่นพี่หรือคนรู้จักที่ประสบความสำเร็จเรียนอยู่สายวิชาชีพทำให้อยากเรียน สายวิชาชีพ เนื่องจากผู้เรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดีจากรุ่นพี่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

4. ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และการแนะนำของครูประจำวิชาแนะนำมีความสัมพันธ์กับระดับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์

บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ข้อมูลที่ศึกษาพบว่า นักเรียนมีการรับรู้การประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติร้อยละ 42.75 รับรู้จากการแนะนำของครูประจำวิชาแนะนำร้อยละ 20.39 จึงส่งผลให้ปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ทั้งสองประการมีความสัมพันธ์กับการรับรู้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ ปฐมา ศรีสังข์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ คือ การติดต่อสื่อสารที่มุ่งถ่ายทอดเรื่องราวข่าวสาร ทั้งที่เป็น เรื่องจริงและความคิดเห็นจากสถาบันหรือหน่วยงานใดงานหนึ่งไปยังกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการวางแผนและวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการให้เกิดการรับรู้และเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การสนับสนุนและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับการศึกษาของ ปฐมา ศรีสังข์ (2556) ได้กล่าวไว้ว่าครูแนะนำเป็นสื่อบุคคลเป็นการประชาสัมพันธ์ที่สามารถนำข้อมูล ความรู้ที่ต้องการเผยแพร่ไปสู่นักเรียนได้โดยตรงสามารถจูงใจกลุ่มเป้าหมายโดยวิธีการพูดคุย แบบกันเองทำให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมีการยึดหยุ่น รวมทั้งสามารถซักถามทำความเข้าใจและมีปฏิริยาโต้ตอบ กันได้ ทำให้สามารถรับรู้ความรู้ลึกซึ้งของกลุ่มเป้าหมายได้ทันที และสอดคล้องกับ ศศิวิมล แสนเมือง (2554) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า อิทธิพลจากครูแนะนำ มีผลต่อการเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ห้อง แนะนำถือเป็นแหล่งข้อมูลของมหาวิทยาลัยที่นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลของแต่ละมหาวิทยาลัยได้ด้วยตัวเองจากสื่อของมหาวิทยาลัยที่ได้นำเข้าไปเผยแพร่ไว้โดยมีครูแนะนำทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาด้านการศึกษาต่อและ กระจายข้อมูลของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แก่นักเรียน ดังนั้นห้องแนะนำและครูแนะนำถือว่ามีความสำคัญในการเป็น แหล่งกระจายข้อมูลเบื้องต้น

5. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้กับระดับทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่าระดับการรับรู้มีความสัมพันธ์กับระดับทัศนคติ ต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ข้อมูลการวิจัยนี้พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทั้งนี้การรับรู้เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเกิดทัศนคติทั้งด้านบวกและด้านลบซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรนันท์ อิมท้าว (2550) ได้กล่าวว่า การรับรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กัน การรับรู้คือกระบวนการทางด้านความคิดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางด้านจิตใจ และเกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ ความคิด ทัศนคติ รวมทั้งพฤติกรรมในการแสดงออก ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การรับรู้ได้เข้ามาเป็น องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดและทัศนคติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้และทัศนคติต่อหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติหลายปัจจัย แต่ปัจจัยที่หลักสูตร คณะวิชา และมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ คือปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ จึงเสนอแนะดังนี้ 1) จัดทำข้อมูลหลักสูตรในรูปวีดิทัศน์ซึ่งมีภาพและข้อมูลที่ครบถ้วน น่าสนใจ เพื่อเป็นสื่อสำหรับอาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่แนะนำของมหาวิทยาลัยใช้ในการประชาสัมพันธ์ ในช่องทางต่างๆรวมถึงมอบให้ครูแนะนำใช้แนะนำ การศึกษาด้วย 2) จัดทำโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์หลักสูตรที่ประกอบด้วยรายละเอียดของหลักสูตร จำนวน หน่วยกิต ค่าใช้จ่ายต่อหลักสูตรเพื่อติดประกาศแนะนำการศึกษาให้แก่โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นช่องทางที่ นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่กำลังศึกษาสาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในระดับชั้นปีที่ 1-4 เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงกระบวนการรับนักศึกษา ให้รับนักเรียนที่มีความเข้าใจและความพร้อมต่อการเรียนในหลักสูตร และเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้ง 5 แห่งในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วง

เอกสารอ้างอิง

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2540). การพัฒนาแบบวัดคุณภาพชีวิตในโรงเรียนของนักเรียน. ปรินทิงกรูปรังสิตมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยพร บุญรุ่งไพ และคณะ. (2554). การรับรู้ความสามารถของตนเองและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาการจัดการโรงพยาบาลคณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. รายงานวิจัยหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ธนาภพ สอนดี และพัฒน พัทธรังสรรค์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีของคณะวิทยาศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดลฤดี สุวรรณศิริ. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ. วารสารพัฒนาสังคม, 9(1)
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: วี อินเทอร์เน็ต พรินท์.
- ปฐมมา ศรีสังข์. (2556). การรับรู้ข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ภายในของบุคลากรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัชรนันท์ อิ่มท้าว. (2550). การรับรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และความสนใจในการเลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 63 โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2539). หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พ.ศ. 2539 (ฉบับทบทวนมหาวิทยาลัยอนุมัติ). เอกสารอัดสำเนา.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2549). (ออนไลน์) กฎกระทรวง : กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549. เล่ม 123 ตอนที่ 65 ก <http://www.fio.co.th/p/document/safetyfio/law1-1.pdf>. (27 กุมภาพันธ์ 2560).
- สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา. (2557). (ออนไลน์) การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายวิชาชีพ. แหล่งที่มา : file:///C:/Users/windows/Downloads/Documents/summary_1.pdf (20 กันยายน 2559)

- ศิริรัตน์ อมรประเสริฐชัย. (2555). **ทัศนคติ ความพึงพอใจ ที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อซ้ำ สำหรับรถยนต์นั่งประเภทยนต์พลังงานในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัยปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรัณย์ จันทร์ศรี. (2557). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.**
- ศศิวิมล แสนเมือง. (2554). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.**
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). **จำนวนโรงงานและผลผลิตภาคอุตสาหกรรม(ออนไลน์)แหล่งที่มา** service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries16.html. (27 กุมภาพันธ์ 2560).